

Cirkulärnr: 1995:56
Diariernr: 1995/0459
P-cirknr: Personalpolitik 1995:2-17
Nyckelord: Nyckelord: Arbetsrätt, AD
Handläggare: Marianne Hörding
Sektion/Enhet: Förhandlingssektionen
Datum: 1995-02-16
Mottagare: Kommunstyrelsen
Personalfrågor
Rubrik: AD-dom nr 2/95 rörande påstådda brott mot AB 89
samt LAS
Bilagor: AD-dom nr 2/95

Personalpolitik 1995:2-17

Nyckelord: Arbetsrätt, AD

Förhandlingssektionen

1995-02-16

Marianne Hörding

Kommunstyrelsen
Personalfrågor

AD-dom nr 2/95 rörande påstådda brott mot AB 89 samt LAS

Arbetsdomstolen har avkunnat dom mellan Halmstads kommun och Lärarförbundet huruvida

- kommunen brutit mot AB 89 § 6, andra stycket - vägande skäl vid stadigvarande förflyttning mot arbetstagarens önskemål - genom den omplacering av en lärare som kommunen vidtagit,
- uppsägningen varit sakligt grundad enligt 7 § LAS, varvid AD prövat om kommunen haft annan grund än arbetsbrist för att säga upp läraren,
- kommunen uppfyllt sin omplaceringsskyldighet inför uppsägningen,
- kommunen med uppsägningen brutit mot turordningsreglerna i 22 § LAS,
- kommunen efter uppsägningen felaktigt avstängt läraren och därigenom brutit mot 34 § LAS.

Bakgrund

Målet gäller en manlig yrkeslärare (Jörgen) i fordonsteknik på fordonstekniska avdelningen vid en gymnasieskola.

Skolledningen avsåg redan inför läsåret 1991/92 att ge Jörgen andra arbetsuppgifter i samband med tjänstefördelningen läsårsvis. Detta eftersom skolledningen konstaterat att Jörgen hade problem i sina relationer både till arbetskollegor och elever. Lärarförbundet motsatte sig skolledningens förslag och så småningom enades man om att låta Kommunhälsan utreda frågan. Under tiden hade Jörgen kvar sin klass.

Inför läsåret 1992/93 blev Jörgen omplacerad från tjänstgöring i en "egen klass" vid fordonstekniska avdelningen till tjänstgöring i "andra klasser" i

dels ämnet arbetslivsorientering och dels skolpraktik inom ämnet fordons-el. Beslutet grundades främst på organisatoriska förhållanden, men även Jörgens personliga förhållanden låg till grund för beslutet. Kommunen menade att man i vart fall hade vägande skäl för omplaceringen.

I februari 1993 utdelades en skriftlig varning enligt AB 89 § 11 till Jörgen för att han vid en lektion uppträtt på ett för enskild elev och för klassen i sin helhet djupt kränkande sätt. Före denna tidpunkt hade ett flertal olika händelser av liknande karaktär inträffat.

I juli 1994 sade kommunen upp Jörgen på grund av arbetsbrist, och erbjöd andra arbetsuppgifter under uppsägningstiden samt angav att om han avböjde erbjudandena skulle han medges tjänstebefrielse med full lön. Jörgen avböjde erbjudandena och stannade hemma.

Arbetsdomstolen

Har kommunen brutit mot AB 89 § 6 andra stycket?

Har kommunen haft vägande skäl för förflyttningen genom att åberopa allvarliga samarbetsproblem med kollegorna på fordonstekniska avdelningen samt relationsproblem med elever?

AD finner att kommunen redan p.g.a. samarbetsproblem med kollegorna hade vägande skäl för förflyttningen. Något brott mot AB § 6 andra stycket har således inte förekommit.

Var uppsägningen sakligt grundad?

Var grunden någon annan än arbetsbrist?

Kommunen har gjort gällande att grunden för uppsägningen varit arbetsbrist, medan Lärarförbundet har gjort gällande att uppsägningen reellt var grundad på förhållanden relaterade till Jörgen personligen.

AD finner att det var arbetsbrist som var skälet för att säga upp Jörgen.

Har kommunen brutit i omplaceringskyldighet?

Det är ostridigt mellan parterna att de anställningar som var lediga vid tiden för uppsägningen var dels en anställning som drifttekniker, dels några anställningar som lärare utanför den fordonstekniska avdelningen.

AD finner att någon omplaceringskyldighet varken har förelegat till den lediga driftteknikeranställningen eller till de lediga läraranställningarna.

Har kommunen vid uppsägningen brutit mot turordningsreglerna i 22 § LAS?

AD finner att Jörgen visat på sådana brister i sin tjänstgöring som lärare att han måste anses sakna de kvalifikationer som krävs för att fortsätta arbeta som lärare. Kommunen har därför inte gjort sig skyldig till något brott mot turordningsbestämmelserna 22 § LAS.

Har kommunen gjort en lagstridig avstängning?

AD finner att det erbjudna arbetet under uppsägningstiden var sådant som Jörgen varit skyldig utföra inom ramen för sin anställning. Eftersom han i stället valde att stanna hemma med full lön har därför inte något brott mot bestämmelserna i 34 § LAS förevarit.

Kommentar

Till att börja med belyser domen vägande skäl vid stadigvarande förflyttning enligt AB § 6. Vidare behandlas frågan om arbetsbrist eller personliga skäl som saklig grund. Av domen kan konstateras att allvarliga samarbetsproblem med kollegor och relationsproblem med elever kan utgöra vägande skäl, men avgörande i denna dom är den bevisning som framläggs - både muntlig och skriftlig. AD pekar på det anmärkningsvärda i att konflikten mellan Jörgen och kollegor tillåtits pågå så länge och att skolledningen inte vidtog verkningsfulla åtgärder tidigare för att komma till rätta med missförhållandena.

Omplaceringsproblematiken på lärarområdet belyses till viss del. AD utvecklar begreppet tillräckliga kvalifikationer, både för läraranställningar och annan anställning och fäster därvid stort avseende vid de krav - erfarenhets- och utbildningsmässiga - som ställs vid annonseringen, samt behandlar lärar- och ämnesbehörighet samt möjligheter till dispens enligt skollagen. Om arbetsgivaren har speciella krav på det ena eller andra sättet krävs således att detta är mycket klart formulerat i t.ex. en annons.

I domen konstateras att en arbetstagare efter att ha blivit uppsagd p.g.a. arbetsbrist ändå vid en prövning av personliga förhållanden kan anses sakna tillräckliga kvalifikationer för fortsatt anställning. Beträffande det påstådda brottet mot turordningsreglerna i 22 § LAS blir det av avgörande betydelse att kommunen i detta mycket speciella fall via omfattande bevisning kunnat visa på Jörgens samarbetsproblem samt många graverande omständigheter i kontakter med elever.

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Förhandlingssektionen

Markus Gustafsson

Marianne Hörding

Bilaga

AD-dom nr 2/95